Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juni 1977

om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje samt om foranstaltninger, der skal lette den faktiske udøvelse af etableringsretten og den fri udveksling af tjenesteydelser

(77/452/EØF)

(EFT L 176 af 15.7.1977, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 89/595/EØF, af 10. oktober 1989	L 341	30	23.11.1989
►**M2**	Rådets direktiv 89/594/EOF, af 30. oktober 1989	L 341	19	23.11.1989
►**M3**	Rådets direktiv 90/658/EØF, af 4. december 1990	L 353	73	17.12.1990
►**M4**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14. maj 2001	L 206	1	31.7.2001
►**M5**	Rådets direktiv 2006/100/EF af 20. november 2006	L 363	141	20.12.2006

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995
►**A4**	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juni 1977

om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje samt om foranstaltninger, der skal lette den faktiske udøvelse af etableringsretten og den fri udveksling af tjenesteydelser

(77/452/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske fællesskab, særlig artikel 49, 57, 66 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger

I henhold til traktaten er enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling på området etablering og tjenesteydelser forbudt fra overgangsperiodens udløb; det således gennemførte princip om national behandling finder navnlig anvendelse ved udstedelse af en eventuelt fornøden autorisation for adgang til virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje samt ved indregistrering i eller medlemsskab af faglige organisationer eller organer;

det forekommer dog formålstjenligt at fastsætte visse bestemmelser, som skal lette den faktiske gennemførelse af etableringsretten og den fri udveksling af tjenesteydelser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje;

i henhold til traktaten må medlemsstaterne ikke yde nogen form for støtte, som vil kunne fordreje betingelserne for etablering;

artikel 57, stk. 1, i traktaten foreskriver, at der skal vedtages direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser;

det forekommer hensigtsmæssigt, at der samtidig med den gensidige anerkendelse af eksamensbeviserne fastlægges en samordning af uddannelsesbetingelserne for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje; denne samordning er indeholdt i direktiv 77/453/EØF ([3]);

i flere medlemsstater er adgang til og udøvelse af virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje ved lov gjort betinget af, at den pågældende er i besiddelse af et bevis for bestået sygeplejeeksamen; i visse andre medlemsstater, hvor denne betingelse ikke stilles, er retten til at betegne sig som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje dog fastsat ved lov;

da et direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser ikke nødvendigvis medfører en indholdsmæssig ligestilling af de uddannelser, som disse eksamensbeviser vedrører, bør der, hvad angår benyttelsen af titel på grundlag af uddannelse, kun gives tilladelse til benyt-

([1]) EFT nr. C 65 af 5. 6. 1970, s. 12.
([2]) EFT nr. C 108 af 26. 8. 1970, s. 23.
([3]) Se side 8 i denne Tidende.

▼B

telse af denne på sproget i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland;

for at lette de nationale myndigheders gennemførelse af dette direktiv kan medlemsstaterne foreskrive, at de begunstigede, der opfylder de heri stillede uddannelsesbetingelser, samtidig med deres uddannelsesbevis skal forelægge et certifikat, som er udstedt af de kompetente myndigheder i hjemlandet eller det seneste opholdsland, og som attesterer, at disse beviser virkelig er de i dette direktiv omhandlede;

med hensyn til vandel og hæderlighed bør der sondres mellem de krav, der kan stilles på den ene side for en første adgang til erhvervet, og på den anden side for dets udøvelse;

ved udveksling af tjenesteydelser er det ganske klart, at det krav om optagelse i eller medlemsskab af faglige organisationer eller organer, der er knyttet til udøvelse af en virksomhed af regelmæssig og varig karakter i værtslandet, er til ulempe for tjenesteyderen på grund af hans virksomheds midlertidige karakter; kravet bør derfor frafaldes; dog må i så fald tilsynet med den faglige disciplin, som henhører under disse faglige organisationers eller organers kompetence, sikres; i dette øjemed bør der med forbehold af anvendelsen af artikel 62 i traktaten åbnes mulighed for at pålægge den begunstigede en indberetningspligt over for den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er værtsland, vedrørende tjenesteydelsen;

hvad angår lønnet udøvelse af virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundhedsog sygepleje omfatter Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet [1] ikke særlige bestemmelser for de erhverv, der er undergivet forskrifter vedrørende vandel og hæderlighed, faglig disciplin og benyttelse af titler; alt efter hvilken medlemsstat det drejer sig om, kan de pågældende forskrifter anvendes eller bringes i anvendelse såvel på lønmodtagere som på selvstændige erhvervsdrivende; udøvelse af virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje er i flere medlemsstater betinget af besiddelse af et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis for sygeplejersker; denne virksomhed udøves såvel af selvstændige som af lønmodtagere, eller endog af de samme personer skiftevis som lønmodtager og som selvstændig i løbet af deres faglige karriere; for i fuldt omfang at fremme den frie bevægelighed for disse erhvervsudøvere inden for Fællesskabet forekommer det således nødvendigt at udvide anvendelsen af dette direktiv til også at gælde for sygeplejersker, der er lønmodtagere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje.

2. Ved »virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje« forstås i dette direktiv virksomhed, der udøves under følgende erhvervstitler:

i Tyskland:

Krankenschwester, Krankenpfleger;

i Belgien:

[1] EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

▼B

hospitalier(ère)/verpleegassistent(e), infirmier(ère), hospitalier(ère)/ziekenhuisverpleger (-verpleegster);

i Danmark:

sygeplejerske;

i Frankrig:

infirmier(ère);

i Irland:

Registered General Nurse;

i Italien:

infermiere professionale;

i Luxembourg:

infirmier;

i Nederlandene:

verpleegkundige;

i Det forenede Kongerige:

— *England, Wales og Nordirland:*

►M2 »*State Registered Nurse*« eller »*Registered General Nurse*« ◄;

— *Skotland:*

Registered General Nurse;

▼A1

i Grækenland:

►M2 »*Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια*« ◄;

▼A2

i Spanien:

Enfermero/a diplomado/a;

i Portugal:

Enfermeiro;

▼A3

i Finland:

»sairaanhoitajasjukskötare«;

i Sverige:

»sjuksköterska«;

i Østrig:

»Diplomierte Krankenschwester/Diplomierter Krankenpfleger«;

▼A4

i Den Tjekkiske Republik:

»všeobecná sestra/všeobecný ošetřovatel«;

i Estland:

»õde«;

i Cypern:

»Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής«;

i Letland:

»māsa«;

i Litauen:

▼A4

»Bendrosios praktikos slaugytojas«;

i Ungarn:

»ápoló«;

i Malta:

»Infermier Reġistrat tal-Ewwel Livell«;

i Polen:

»pielęgniarka«;

i Slovenien:

»diplomirana medicinska sestra / diplomirani zdravstvenik«;

i Slovakiet:

»sestra«;

▼M5

i Bulgarien:

»Медицинска сестра«;

i Rumænien:

»asistent medical generalist«.

▼B

KAPITEL II

EKSAMENSBEVISER, CERTIFIKATER OG ANDRE KVALIFIKATIONSBEVISER FOR SYGEPLEJERSKER MED ANSVAR FOR DEN ALMENE SUNDHEDS- OG SYGEPLEJE

Artikel 2

Hver medlemsstat anerkender de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der udstedes til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med artikel 1 i direktiv 77/453/EØF, ►M4 og som er anført i bilaget ◄, ved for så vidt angår adgang til og udøvelse af selvstændig virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje at give dem samme gyldighed på sit område som de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, den selv udsteder.

▼M4

_____

▼B

KAPITEL III

ERHVERVEDE RETTIGHEDER

Artikel 4

►M2 1. ◄ Hver medlemsstat anerkender som tilstrækkeligt bevis for de af medlemsstaternes statsborgere, hvis eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser ikke opfylder alle de mindstekrav til uddannelse, der er fastsat i artikel 1 i direktiv 77/453/EØF, de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, der er udstedt af disse medlemsstater før iværksættelsen af nævnte direktiv, vedlagt en attestation, der bekræfter, at disse statsborgere faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som sygeplejerske med ansvar for

▼B

den almene sundheds- og sygepleje i mindst tre år i løbet af de fem år, der går forud for attestationens udstedelse.

Denne virksomhed skal have omfattet ansvar for programmeringen, tilrettelæggelsen og gennemførelsen af patientens sygepleje.

▼M2

2. Hver medlemsstat anerkender som tilstrækkeligt bevis for de af medlemsstaternes statsborgere, hvis eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje ikke svarer til de benævnelser, der er angivet for vedkommende medlemsstat i ►M4 bilaget ◄, eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der er udstedt af de pågældende medlemsstater og ledsages af et certifikat udstedt af de kompetente myndigheder eller organer. Ved sidstnævnte certifikat attesteres det, at de pågældende eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje er udstedt som bevis for afslutning af en uddannelse, der er i overensstemmelse med de bestemmelser i direktiv 77/453/EOF, hvortil der henvises i artikel 2 i nærværende direktiv, og at den medlemsstat, der har udstedt dem, sidestiller dem med de i ►M4 bilaget ◄ i nærværende direktiv anforte.

▼M3

Artikel 4a

Eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for en uddannelse som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, der af EF-statsborgere er erhvervet på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område, anerkendes af de øvrige medlemsstater, selv om uddannelsen ikke på alle punkter opfylder mindstekravene i artikel 1 i direktiv 77/453/EØF,

— hvis de er udstedt for en uddannelse, der er påbegyndt inden Tysklands forening,

— hvis de giver ret til udøvelse af virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje på hele Tysklands område på samme vilkår som de kvalifikationsbeviser, der udstedes af de kompetente tyske myndigheder, jf. ►M4 bilaget ◄, og

— hvis de ledsages af en attestation, der er udstedt af de kompetente tyske myndigheder, og som bekræfter, at disse statsborgere faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje i Tyskland i mindst tre år i løbet af de fem år, der er gået forud for attestationens udstedelse. Denne virksomhed skal have omfattet ansvar for programmeringen, tilrettelæggelsen og gennemførelsen af patientens sygepleje.

▼A4

Artikel 4b

For så vidt angår polske kvalifikationer som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje finder kun følgende bestemmelser om erhvervede rettigheder anvendelse:

For så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, hvis eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje er blevet udstedt af Polen inden tiltrædelsesdatoen, eller hvis uddannelse er blevet påbegyndt i dette land inden samme dato, og som ikke opfylder de i artikel 1 i direktiv 77/453/EØF omhandlede minimumsuddannelseskrav, anerkender medlemsstaterne følgende eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for almen sundheds- og sygepleje som tilstrækkeligt bevis, hvis de suppleres af et certifikat, hvoraf det fremgår, at disse statsborgere i medlemsstaterne faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som sygeplejerske i den nedenfor specificerede periode:

▼A4

— bacheloreksamen som sygeplejerske (*dyplom licencjata pielęgniarstwa*) — mindst tre på hinanden følgende år i femårsperioden inden certifikatets udstedelse

— videregående sygeplejerskeeksamen (*dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej*) med uddannelse på sekundærtrinnet på en sygeplejeskole — mindst fem på hinanden følgende år i syvårsperioden inden certifikatets udstedelse.

De pågældende aktiviteter skal have omfattet fuldt ansvar for planlægning, organisation og udførelse af sygeplejen af patienten.

Artikel 4c

1. For så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, hvis eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje er blevet udstedt af det tidligere Tjekkoslovakiet inden den 1. januar 1993, eller hvis uddannelse er blevet påbegyndt i dette land inden samme dato, anerkender hver medlemsstat disse eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for almen sundheds- og sygepleje som tilstrækkeligt bevis, når myndighederne i Den Tjekkiske Republik attesterer, at disse kvalifikationer på deres område har samme juridiske værdi som tjekkiske kvalifikationer for sygeplejersker med ansvar for almen sundheds- og sygepleje med hensyn til adgang til erhvervet som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje og udøvelse heraf. Attestationen skal være ledsaget af et certifikat udstedt af de samme myndigheder, hvoraf det fremgår, at disse statsborgere i medlemsstaterne i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse, faktisk og retmæssigt på Den Tjekkiske Republiks område har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

2. For så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, hvis eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje er blevet udstedt af det tidligere Sovjetunionen inden den 20. august 1991, eller hvis uddannelse er blevet påbegyndt i dette land inden samme dato, anerkender hver medlemsstat disse eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for almen sundheds- og sygepleje som tilstrækkeligt bevis, når Estlands myndigheder attesterer, at disse kvalifikationer på deres område har samme juridiske værdi som estiske kvalifikationer for sygeplejersker med ansvar for almen sundheds- og sygepleje med hensyn til adgang til erhvervet som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje og udøvelse heraf. Attestationen skal være ledsaget af et certifikat udstedt af de samme myndigheder, hvoraf det fremgår, at disse statsborgere i medlemsstaterne i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse, faktisk og retmæssigt på Estlands område har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

3. For så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, hvis eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje er blevet udstedt af det tidligere Sovjetunionen inden den 21. august 1991, eller hvis uddannelse er blevet påbegyndt i dette land inden samme dato, anerkender hver medlemsstat disse eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for almen sundheds- og sygepleje som tilstrækkeligt bevis, når Letlands myndigheder attesterer, at disse kvalifikationer på deres område har samme juridiske værdi som lettiske kvalifikationer for sygeplejersker med ansvar for almen sundheds- og sygepleje med hensyn til adgang til erhvervet som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje og udøvelse heraf. Attestationen skal være ledsaget af et certifikat udstedt af de samme myndigheder, hvoraf det fremgår, at disse statsborgere i medlemsstaterne i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse, faktisk og

▼A4

retmæssigt på Letlands område har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

4. For så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, hvis eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje er blevet udstedt af det tidligere Sovjetunionen inden den 11. marts 1990, eller hvis uddannelse er blevet påbegyndt i dette land inden samme dato, anerkender hver medlemsstat disse eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for almen sundheds- og sygepleje som tilstrækkeligt bevis, når Litauens myndigheder attesterer, at disse kvalifikationer på deres område har samme juridiske værdi som litauiske kvalifikationer for sygeplejersker med ansvar for almen sundheds- og sygepleje med hensyn til adgang til erhvervet som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje og udøvelse heraf. Attestationen skal være ledsaget af et certifikat udstedt af de samme myndigheder, hvoraf det fremgår, at disse statsborgere i medlemsstaterne i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse, faktisk og retmæssigt på Litauens område har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

5. For så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, hvis eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje er blevet udstedt af det tidligere Tjekkoslovakiet inden den 1. januar 1993, eller hvis uddannelse er blevet påbegyndt i dette land inden samme dato, anerkender hver medlemsstat disse eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for almen sundheds- og sygepleje som tilstrækkeligt bevis, når Slovakiets myndigheder attesterer, at disse kvalifikationer på deres område har samme juridiske værdi som slovakiske kvalifikationer for sygeplejersker med ansvar for almen sundheds- og sygepleje med hensyn til adgang til erhvervet som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje og udøvelse heraf. Attestationen skal være ledsaget af et certifikat udstedt af de samme myndigheder, hvoraf det fremgår, at disse statsborgere i medlemsstaterne i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse, faktisk og retmæssigt på Slovakiets område har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

6. For så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, hvis eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje er blevet udstedt af Jugoslavien inden den 25. juni 1991, eller hvis uddannelse er blevet påbegyndt i dette land inden samme dato, anerkender hver medlemsstat disse eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for almen sundheds- og sygepleje som tilstrækkeligt bevis, når Sloveniens myndigheder attesterer, at disse kvalifikationer på deres område har samme juridiske værdi som slovenske kvalifikationer for sygeplejersker med ansvar for almen sundheds- og sygepleje med hensyn til adgang til erhvervet som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje og udøvelse heraf. Attestationen skal være ledsaget af et certifikat udstedt af de samme myndigheder, hvoraf det fremgår, at disse statsborgere i medlemsstaterne i løbet af de fem år, der går forud for certifikatets udstedelse, faktisk og retmæssigt på Sloveniens område har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

▼M5

Artikel 4d

1. Uanset dette direktiv kan Bulgarien bemyndige personer, der inden den 31. december 1999 har kvalificeret sig som »фелдшер« (feldsher) i Bulgarien, og som pr. 1. januar 2000 udøver dette erhverv i henhold til Bulgariens nationale sociale sikringsordning, til fortsat at udøve erhvervet, selv om dele af deres virksomhed er omfattet af dette direktiv.

▼M5

2. Personer, der i Bulgarien har kvalificeret sig som »фелдшер« (feldsher), jf. stk. 1, har ikke ret til at opnå erhvervsmæssig anerkendelse i andre medlemsstater i henhold til dette direktiv.

Artikel 4e

For så vidt angår rumænske kvalifikationer som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje finder kun følgende bestemmelser om erhvervede rettigheder anvendelse:

For så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, hvis eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for almen sundheds- og sygepleje er blevet udstedt af Rumænien inden tiltrædelsesdatoen, eller hvis uddannelse er blevet påbegyndt i dette land inden samme dato, og som ikke opfylder de i artikel 1 i direktiv 77/453/EØF omhandlede minimumsuddannelseskrav, anerkender medlemsstaterne følgende eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for almen sundheds- og sygepleje som tilstrækkeligt bevis, hvis de suppleres af et certifikat, hvoraf det fremgår, at disse statsborgere i medlemsstaterne faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som sygeplejerske i den nedenfor specificerede periode:

— videregående sygeplejerskeeksamen (*Certificat de competenţe profesionale de asistent medical generalist*) med uddannelse på sekundærtrinnet på en *şcoală postliceală* — mindst fem på hinanden følgende år i syvårsperioden inden certifikatets udstedelse.

De pågældende aktiviteter skal have omfattet fuldt ansvar for planlægning, organisation og udførelse af sygeplejen af patienten.

▼B

KAPITEL IV

BENYTTELSE AF TITEL PÅ GRUNDLAG AF UDDANNELSE

Artikel 5

1. Med forbehold af artikel 13 drager de medlemsstater, der er værtslande, omsorg for, at medlemsstaternes statsborgere, som opfylder de i artikel 2 og 4 fastsatte betingelser, får ret til at benytte deres retmæssige uddannelsestitel, for så vidt denne ikke er den samme som erhvervstitlen, og eventuelt en forkortelse for den, fra den medlemsstat, der er deres hjemland eller seneste opholdsland, og på denne stats sprog. De medlemsstater, der er værtslande, kan foreskrive, at denne titel skal efterfølges af navn og sted for den institution eller det bedømmelsesudvalg, der har tildelt den.

2. Såfremt uddannelsestitlen fra en medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, i værtsmedlemsstaten kan forveksles med en titel, der i denne stat kræver en supplerende uddannelse, som den begunstigede ikke har erhvervet, kan denne værtsmedlemsstat foreskrive, at den pågældende skal benytte sin uddannelsestitel fra den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, i en passende udformning, som den pågældende værtsmedlemsstat angiver.

▼B

KAPITEL V

BESTEMMELSER, SOM SKAL LETTE DEN FAKTISKE GENNEMFØRELSE AF ETABLERINGSRETTEN OG DEN FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER FOR SYGEPLEJERSKER MED ANSVAR FOR DEN ALMENE SUNDHEDS- OG SYGEPLEJE

A. **Særlige bestemmelser om etableringsret**

Artikel 6

1. Den medlemsstat, der er værtsland, og som af sine egne statsborgere for den første adgang til en af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed kræver bevis for vandel og hæderlighed, skal for statsborgere fra andre medlemsstater som tilstrækkeligt bev is godkende en attestation udstedt af en kompetent myndighed i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, og som bekræfter, at de betingelser vedrørende vandel og hæderlighed, der i denne medlemsstat stilles for adgangen til den pågældende form for virksomhed, er opfyldt.

2. Såfremt den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, ikke kræver bevis for vandel og hæderlighed for den første adgang til den pågældende form for virksomhed, kan værtsmedlemsstaten, af statsborgere fra den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, kræve en udskrift af strafferegisteret eller, hvis sådanne ikke udfærdiges, et tilsvarende dokument udstedt af en kompetent myndighed i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland.

▼M1

3. Såfremt en medlemsstat, der er værtsland, har kendskab til alvorlige og konkrete forhold, der, inden den pågældende etablerede sig i denne stat, har foreligget uden for dens område, og som her vil kunne få følger for adgangen til de pågældende former for virksomhed, kan den underrette den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, herom.

Den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, undersøger rigtigheden af forholdene. Dens myndigheder bestemmer arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages, og meddeler den medlemsstat, der er værtsland, de slutninger, de drager heraf med hensyn til de attestationer eller dokumenter, som de har udstedt.

Medlemsstaterne sørger for, at de afgivne oplysninger behandles fortroligt.

▼B

Artikel 7

1. Såfremt der i en medlemsstat, som er værtsland, gælder administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om opfyldelse af krav vedrørende vandel og hæderlighed, herunder bestemmelser om disciplinære sanktioner i tilfælde af alvorlig tjenesteforseelse eller domfældelse for lovovertrædelser i forbindelse med udøvelsen af en af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed, fremsender den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, til den medlemsstat, der er værtsland, de nødvendige oplysninger om faglige og administrative foranstaltninger eller sanktioner, der er truffet over for den pågældende, såvel som om de strafferetlige sanktioner, der vedrører udøvelsen af erhvervet i den medlemsstat, der. er hjemland eller seneste opholdsland.

▼M1

2. Såfremt en medlemsstat, der er værtsland, har kendskab til alvorlige og konkrete forhold, der, inden den pågældende etablerede sig i denne stat, har foreligget uden for dens område, og som i denne stat vil

▼M1

kunne få følger for udøvelsen af de pågældende former for virksomhed, kan den underrette den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, herom.

Den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, undersøger rigtigheden af forholdene. Dens myndigheder bestemmer selv arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages, og meddeler den medlemsstat, der er værtsland, de slutninger, de drager heraf med hensyn til de oplysninger, som de har fremsendt i henhold til stk. 1.

▼B

3. Medlemsstaterne sikrer, at de afgivne oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 8

Såfremt den medlemsstat, der er værtsland, af sine egne statsborgere for adgang til eller udøvelse af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed kræver dokumentation for fysisk og psykisk sundhed, skal denne stat som tilstrækkeligt bevis i så henseende godkende fremlæggelsen af det dokument, der kræves i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland.

Såfremt den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, ikke kræver dokumentation af denne art for adgang til eller udøvelse af den pågældende form for virksomhed, skal værtsmedlemsstaten, for statsborgere fra den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, godkende en af en kompetent myndighed i denne stat udstedt attestation, der svarer til attestationerne i værtsmedlemsstaten.

Artikel 9

De i artikel 6, 7 og 8 omhandlede dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være ældre end 3 måneder.

Artikel 10

1. Proceduren for godkendelse af den begunstigedes adgang til en af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed i overensstemmelse med artikel 6, 7 og 8 skal afsluttes så hurtigt som muligt og senest 3 måneder efter fremlæggelsen af samtlige akter vedrørende den pågældende med forbehold af de forsinkelser, der måtte opstå som følge af en eventuel klage efter gennemførelsen af denne procedure.

2. 1 de i artikel 6, stk. 3, og artikel 7, stk. 2, omhandlede tilfælde bevirker en anmodning om fornyet undersøgelse, at den i stk. 1 omhandlede frist suspenderes.

Den medlemsstat, der bliver hørt, skal afgive sit svar inden for en frist af 3 måneder.

Den medlemsstat, der er værtsland, fremmer den i stk. 1 nævnte procedure straks efter modtagelsen af dette svar eller fra udløbet af denne frist.

▼M1

Artikel 10a

Såfremt en medlemsstat, der er værtsland, af sine egne statsborgere som betingelse for adgang til at optage eller udøve en af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed kræver edsaflæggelse eller afgivelse af et højtideligt løfte, og formuleringen af denne ed eller dette løfte ikke kan anvendes af statsborgere fra de øvrige medlemsstater, sørger den medlemsstat, der er værtsland, for, at der tilbydes de pågældende en passende og tilsvarende formulering.

▼B

B. **Særlige bestemmelser om udveksling af tjenesteydelser**

Artikel 11

1. Såfremt en medlemsstat af sine egne statsborgere for adgang til eller udøvelse af en af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed kræver enten en autorisation eller indregistrering i eller medlemsskab af en faglig organisation eller et fagligt organ, skal denne medlemsstat fritage medlemsstaternes statsborgere fra opfyldelsen af dette krav for så vidt angår tjenesteydelser.

Den begunstigede udfører tjenesteydelsen med samme rettigheder og pligter som statsborgerne i den medlemsstat, der er værtsland; han er navnlig undergivet de disciplinære bestemmelser af faglig eller administrativ karakter, der finder anvendelse i denne medlemsstat.

▼M1

Med henblik herpå og som supplement til den i stk. 2 omhandlede erklæring om tjenesteydelser kan medlemsstaterne for at gøre det muligt at anvende de disciplinære regler, der gælder på deres område, bestemme, at der skal foretages enten en midlertidig, automatisk indmeldelse i eller etableres et proformamedlemsskab af en faglig organisation eller et fagligt organ, eller at der skal ske en registrering på betingelse af, at disse foranstaltninger ikke på nogen måde forsinker eller komplicerer tjenesteydelsen, samt at de ikke medfører yderligere omkostninger for den, der yder tjenesterne.

▼B

Såfremt den medlemsstat, der er værtsland, træffer en foranstaltning i medfør af andet afsnit eller har kendskab til forhold, der er i strid med disse bestemmelser, giver den omgående underretning herom til den medlemsstat, i hvilken den begunstigede er etableret.

2. Den medlemsstat, der er værtsland, kan foreskrive, at den begunstigede på forhånd skal afgive en erklæring om sin tjenesteydelse til de kompetente myndigheder, såfremt udførelsen af denne ydelse medfører et midlertidigt ophold på dens område.

I hastende tilfælde kan denne erklæring afgives så hurtigt som muligt, efter at tjenesteydelsen er udført.

3. I medfør af stk. 1 og 2 kan en medlemsstat, der er værtsland, af den begunstigede kræve et eller flere dokumenter indeholdende følgende oplysninger:

— den i stk. 2 omhandlede erklæring,

— en attestation, der bekræfter, at den begunstigede retmæssigt udøver de omhandlede former for virksomhed i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret,

— en attestation for, at den begunstigede er i besiddelse af det eller de eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser, der er påkrævet for udførelse af den pågældende tjenesteydelse, og som er nævnt i dette direktiv.

4. Det eller de i stk. 3 nævnte dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være ældre end 12 måneder.

5. Såfremt en medlemsstat helt eller delvis, midlertidigt -eller definitivt, fratager en af sine egne statsborgere eller en statsborger fra en anden medlemsstat, der er etableret på dens område, retten til at udøve en af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed, drager den i givet fald omsorg for, at den i stk. 3, andet led, omhandlede attestation inddrages midlertidigt eller definitivt.

▼B

Artikel 12

Såfremt det i en medlemsstat, der er værtsland, er nødvendigt at være indregistreret i et offentligretligt socialsikringsorgan for med et forsikringsorgan at foretage afregning i forbindelse med virksomhed udøvet til fordel for socialforsikrede, skal denne medlemsstat i tilfælde af, at udførelse af tjenesteydelser medfører rejser for den begunstigede, fritage medlemsstaters statsborgere, der er etableret i en anden medlemsstat, for at opfylde dette krav.

Den begunstigede skal dog forud, eller i hastende tilfælde efterfølgende, underrette dette organ om sin tjenesteydelse.

C. **Fællesbestemmelser om etableringsretten og om fri udveksling af tjenesteydelser**

Artikel 13

Såfremt der i en medlemsstat, som er værtsland, findes bestemmelser om benyttelsen af den erhvervstitel, der hører til en af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed, benytter statsborgere fra de øvrige medlemsstater, som opfylder de i artikel 2 og 4 fastsatte betingelser, den erhvervstitel i værtsmedlemsstaten, som i denne stat svarer til deres uddannelsesniveau, og gør brug af forkortelsen for denne titel.

▼M1

———————

▼B

Artikel 15

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at gøre det muligt for de begunstigede at få oplysning om sundheds- og sociallovgivningen samt i givet fald om de erhvervsetiske regler i den medlemsstat, der er værtsland.

I dette øjemed kan de oprette informationskontorer, hvor de begunstigede kan få de nødvendige oplysninger. I tilfælde af etablering kan værtsmedlemsstaterne forlange, at de pågældende optager forbindelse med disse kontorer.

2. Medlemsstaterne kan oprette de i stk. 1 omhandlede kontorer i tilknytning tilde kompetente myndigheder og organer, som de udpeger inden for den i artikel 19, stk. 1, fastsatte frist.

3. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de begunstigede i deres egen og i deres patienters interesse i givet fald opnår de sprogkundskaber, der er nødvendige for udøvelsen af deres erhvervsmæssige virksomhed i den medlemsstat, der er værtsland.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Den medlemsstat, der er værtsland, kan i tilfælde af begrundet tvivl af en anden medlemsstats kompetente myndigheder kræve en bekræftelse på ægtheden af de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som er udstedt i denne medlemsstat og omhandlet i kapitel II og III, samt en bekræftelse på, at den begunstigede opfylder alle de i direktiv 77/453/ EØF fastsatte uddannelsesbetingelser.

▼B

Artikel 17

Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 19, stk. 1, fastsatte frist de myndigheder og organer, der er bemyndiget til at udstede eller modtage de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser samt de dokumenter og oplysninger, som er omhandlet i dette direktiv, og underretter' straks de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

Artikel 18

Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på statsborgere i medlemsstaterne, som i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 1612/68 som lønmodtagere udøver eller agter at udøve en af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed.

▼M4

Artikel 18a

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de love og administrative bestemmelser, de vedtager med hensyn til udstedelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for dette direktivs område. Kommissionen offentliggør en passende meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og angiver de benævnelser, medlemsstaterne vedtager for eksamensbeviserne, certifikaterne og de andre uddannelsesbeviser og i påkommende tilfælde for den tilsvarende erhvervsmæssige titel.

Artikel 18b

For statsborgere i medlemsstater, hvis eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for dette direktivs område ikke svarer til de benævnelser, der for en medlemsstat findes i dette direktiv, anerkender denne medlemsstat som tilstrækkeligt bevis eksamensbeviser, certifikater og andre eksamensbeviser udstedt af disse medlemsstater sammen med en attestation udstedt af deres kompetente myndigheder eller organer. Det skal fremgå af attestationen, at de pågældende eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser er udstedt for en uddannelse, der er i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser, og af den medlemsstat, der har udstedt dem, sidestilles med dem, hvis benævnelser findes i dette direktiv.

Artikel 18c

Medlemsstaterne gennemgår eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for dette direktivs område, som den pågældende har erhvervet uden for Den Europæiske Union i de tilfælde, hvor disse eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser er blevet anerkendt i en medlemsstat, tillige med uddannelse og/eller erhvervserfaring opnået i en medlemsstat. Medlemsstatens beslutning skal bekendtgøres senest tre måneder efter, at den pågældende har forelagt den fuldt dokumenterede ansøgning.

Artikel 18d

Hvis en medlemsstat giver afslag på en ansøgning om anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for dette direktivs område, skal denne beslutning være behørigt begrundet.

Beslutningen skal kunne indbringes for domstolene i henhold til national lovgivning. En sådan klageadgang skal ligeledes kunne benyttes af ansøgeren, når der ikke er truffet beslutning inden for den fastsatte frist.

▼B

Artikel 19

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden to år efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 20

Såfremt der ved gennemførelsen af dette direktiv skulle opstå større vanskeligheder for en medlemsstat inden for særlige områder, undersøger Kommissionen disse vanskeligheder i samarbejde med denne stat og indhenter udtalelse fra det udvalg af højere embedsmænd inden for sundhedsvæsenet, der er nedsat ved afgørelse 75/365/EØF ([1]), ændret ved afgørelse 77/455/EØF ([2]).

Kommissionen fremsætter i givet fald hensigtsmæssige forslag for Rådet.

Artikel 21

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

([1]) EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975, s. 19.
([2]) Se side 13 i denne Tidende,

▼M4

BILAG

Fortegnelse over benævnelserne for eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

Land	Kvalifikationsbevis	Udstedende myndighed	Bevis, der ledsager kvalifikationsbeviset
Belgique/België/Belgien	1. Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster — Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e) — Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) 2. Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde — Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère) — Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) 3. Brevet van verpleegassistent(e) — Brevet d'hospitalier(ère) — Brevet einer Pflegeassistentin	1. De erkende opleidingsinstituten/les établissements d'enseignement reconnus/die anerkannten Ausbildungsanstalten 2. De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/der zuständige »Prüfungsausschuss der Deutschsprachigen Gemeinschaft«	
▼M5 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен »Бакалавър« с професионална квалификация »Медицинска сестра«	Университет	
▼A4 Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.)	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	1. Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Vysvědčení o absolutoriu
▼M4 Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	

▼M4

Land	Kvalifikationsbevis	Udstedende myndighed	Bevis, der ledsager kvalifikationsbeviset
▼A4			
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	
▼M4			
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	
España	Titulo de Diplomado universitario en Enfermería	Ministerio de Educación y Cultura/El rector de una Universidad	
France	1. Diplôme d'État d'infirmier(ère) 2. Diplôme d'État d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret n° 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	
▼A4			
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	
Latvija	1. diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	

▼A4

Land	Kvalifikationsbevis	Udstedende myndighed	Bevis, der ledsager kvalifikationsbeviset
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	
▼M4 Luxembourg	1. Diplôme d'État d'infirmier 2. Diplôme d'État d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	
▼A4 Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem / főiskola 3. Egyetem	
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita'ta' Malta	
▼M4 Nederland	1. diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	
Österreich	1. Diplom als »Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester/Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger« 2. Diplom als »Diplomierte Krankenschwester/Diplomierter Krankenpfleger«	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	

▼M4

Land	Kvalifikationsbevis	Udstedende myndighed	Bevis, der ledsager kvalifikationsbeviset
▼A4			
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem »magister pielęgniarstwa«	1. Uniwersytet Medyczny 2. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
▼M4			
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	
▼M5			
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universități 2. Universități	
▼A4			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov »diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik«	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu »magister z ošetrovateľstva« (»Mgr.«) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu »bakalár z ošetrovateľstva« (»Bc.«) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	

▼A4

Land	Kvalifikationsbevis	Udstedende myndighed	Bevis, der ledsager kvalifikationsbeviset
▼M4			
Suomi/Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto / sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulu-tutkinto, sairaanhoitaja (AMK)/yrkeshögskole-examen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveydenhuolto-oppilaitokset/hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/yrkeshögskolor	
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	